

Josep Brangulí i Soler

Nascut el 14 de setembre de 1879 a l'Hospitalet de Llobregat, fill d'un gravador, Josep Brangulí va començar a treballar professionalment des de molt jove com a fotoperiodista. En aquell temps, els fotoperiodistes s'anomenaven *reporters gràfics*, ja que, des de primers de segle, algunes revistes i després els diaris havien introduït gravats fotogràfics.

El 1902 va començar a col·laborar en el setmanari humorístic *Cu-cut!* amb fotografies d'esdeveniments d'actualitat.

Forma part de la primera generació de fotoperiodistes catalans, juntament amb Merletti, Sagarra, Ballell, Mateo o Moragas, els quals es van diferenciar professionalment dels fotògrafs galeristes o de la fotografia artística pel fet de començar a utilitzar la imatge com a document de fets d'actualitat, com un element nou de la informació periodística. En els inicis, la informació gràfica era recollida fonamentalment per les revistes. Els diaris no van introduir la fotografia d'una manera generalitzada i quotidiana fins cap a l'any 1930, després de l'Exposició Universal de 1929, en què alguns diaris com *La Vanguardia* o *El Noticiero* van publicar suplementos gràfics de l'esdeveniment.

En els primers anys de professió, va col·laborar a la revista *Or i Grana*, al suplement il·lustrat del diari *El Diluvio*, a *La Hormiga de Oro* de 1907 a 1911, a *La Actualidad* de 1907 a 1914, a *La Cámara Catalana* el 1908 i a *L'Esquella de la Torratxa* de 1907 a 1912. Les col·laboracions en diaris van seguir a *La Noche de Madrid* el 1911, *La Vanguardia* el 1910 i *La Tribuna* el 1911.

Les col·laboracions més duradores van ser les de *Blanco y Negro*, des del 1911, l'*ABC*, des del 1913, la segona etapa d'*El Noticiero Universal*, des del 1930, i la revista *Barcelona Atracción*, des del 1911, unes col·laboracions que van durar fins a la seva mort, el 1945. La col·laboració al *Diari de Barcelona* va durar de 1920 a 1923.

A més, va fer col·laboracions esporàdiques en moltes publicacions, com ara el *D'Ací d'Allà* de la primera etapa.

La primera càmera que va utilitzar era estereoscòpica. Amb ella va realitzar la fotografia de l'enterrament de Verdaguer (mida de negatiu 9 × 18). Seguidament, va utilitzar màquines dites de *campanya*, de format 13 × 18, tot i que aviat va adoptar la càmera Contessa Nettel, de 10 × 15, que va fer servir fins al 1925. Després es va passar al format 9 × 12 fins a l'any 30, en què va passar al de 6,5 × 9.

Durant la guerra, finalment, amb una màquina Balda, va començar a utilitzar el pas universal (24 × 36 mm). En els primers temps, les plaques de vidre eren confeccionades pels mateixos fotògrafs. El vidre, el va utilitzar fins cap a l'any 1928. Després va fer servir la pel·lícula rígida fins a l'arribada del pas universal. Pel que fa a les fotografies interiors, va fer servir el magnesi, fins que el 1932 va començar a utilitzar el sistema de la bombeta Vacublitz.

El seu fill conserva l'arxiu en bon estat i ben classificat. Només hi manquen les fotografies de guerra que li van ser requesades el 1939 pel servei de propaganda dels ocupants, operació que va dirigir el fotògraf galerista Compte.

Una de les col·laboracions importants que va abastar tota la seva vida professional va ser la que va fer a la Caixa de Pensions, on s'encarregava de seguir tots els actes socials. La Caixa de Pensions conserva l'arxiu d'aquesta col·laboració. Brangulí va treballar sense ajudants, fins que el seu fill Joaquim Brangulí i Claramunt va començar a actuar com a fotògraf.

El 23 de setembre de 1945 va morir a Barcelona.

Forma part de la primera generació de reporters gràfics als diaris de Barcelona

Josep Brangulí i Soler, cap als anys trenta.

Enterrament de mossèn Cinto Verdaguer en arribar a la Porta de la Pau, el dia 12 de juny de 1902. Negatiu de 9×18 mm fet amb una càmera estereoscòpica.

Tramvia tombat al carrer Torrente Flores el dia 26 de juliol de 1909, primer dia de la vaga general contra la guerra del Marroc, que havia de desencadenar la Setmana Tràgica. El negatiu és de 9×12 mm, fet amb la càmera Contessa Nettel.

Font d'aigua de Montcada, situada a la part baixa de la plaça de Catalunya, a prop del carrer de Rivadenyera, cap a l'any 1920. Negatiu de 10×15 mm, postal.

Reunió entre els representants de la Confederació Regional del Treball i de la Federació Patronal, el 8 de novembre de 1911, arran del lock-out de la patronal. D'esquerra a dreta: Manuel Moyano, Sadurní Meca, Simó Pera, Salvador Seguí, Josep Duch, de la CRT; Josep Rois i Bergadà, advocat; l'alcalde de Barcelona, Antoni Martínez Domingo; l'advocat Felip Rodés; Jaume Agustí, Joan Pfaff, Santiago Trias, Eloi, Detouche i Valero Riera, de la Federació Patronal. Negatiu de 10 x 15 mm.

Antoni Gaudí a la processó de Corpus, en sortir de la Catedral de Barcelona amb el Cercle Artístic de Sant Lluc, el 1924. Negatiu de 9 x 12 mm.

Josep Brangulí solia anar cada migdia a la plaça de Sant Jaume per conèixer les noves. El dia 14 d'abril de 1931 hi va trobar Lluís Companys amb Aragay i altres amics que es dirigien a l'Ajuntament a proclamar la República. Els va fotografiar al vestíbul de l'alcaldia, envoltats de periodistes i funcionaris, i després va fer des del carrer una sèrie de fotografies, la primera de les quals corresponia al moment en què es va hissar la bandera republicana. Els pocs vianants que passaven pel carrer s'ho miraven sorpresos. Negatiu de 9 x 12 mm.

Winston Churchill i la seva
muller a la plaça de
Catalunya, mentre es dirigien
a l'Hotel Colon, en la visita
feta a Barcelona el desembre
de 1935. Negatiu de
6,5 × 9 mm.

Els assistents a la missa
celebrada a la plaça de
Catalunya de Barcelona el
29 de gener de 1939. Al
centre, el general Solchaga, el
tinent coronel Mateu, primer
alcalde franquista, i el general
Yagüe. Negatiu de pas
universal de 24 × 36 mm.

Incendi als magatzems
El Siglo de la rambla dels
Estudis, el dia de Nadal del
1932. Negatiu de 6,5 × 9 mm.

Vista de les cases del xamfrà
de la Gran Via de les Corts
Catalanes i el carrer de
Balmes, després de l'explosió
d'un camió carregat de trilita
en un dels intensos
bombardejos que va patir la
ciutat el mes de març de
1938. Aquesta fotografia és
d'un dels pocs negatius que
Brangulí va poder amagar
durant la requisita de material
feta el 1939. Negatiu de pas
universal, de 24 × 36 mm.